

[Lorentzen.]

anser det for meget praktisk og forstandigt, at det ikke får den titel, det oprindeligt havde.

Jeg kan i og for sig også erkende, at det radikale venstre har gjort en indsats ved at begrænse loven til kun at omfatte nogle ganske få kasser. Det er en bestræbelse, som jeg også kan hilse med tilfredshed.

Når vi dog ikke kan stemme for lovforslaget, er det af forskellige grunde. Vi er for det første i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, at folketinget nu lige forud for et valg kommer med forskellige love, der har karakteren af ikke at være noget virkeligt, men dog er af en sådan beskaffenhed, at de måske kan opmuntre sagtmodige vælgere, der af en eller anden grund er misfornøjede, f. eks. med den nuværende regering. Men dernæst kan man heller ikke helt undgå at lægge mærke til, at dansk økonomi befinder sig i en bølgedal i øjeblikket. Jeg bebrejder ikke regeringen, at vort bytteforhold er dårligt, det har ingen regering ansvar for, men bytteforholdet er af en sådan beskaffenhed, at det nok kunne opfordre til en lille smule forsigtighed. For blot en måned siden har vi givet 37 mill. kr. i ekstraordinær hjælp til arbejdsløsheds-kasserne, nu skal der gives 5 mill. kr. til, det bliver 42 mill. kr.

Hvis man tager de sidste kendte regnskaber for kasserne under ét, nemlig fra 1955-56, vil man se, at det offentlige tilskud, derunder arbejdsgivernes, er 61,4 pct. af samtlige udgifter i arbejdsløsheds-kasserne, så helt ilde behandler samfundet jo ikke arbejdsløsheds-kasserne. I den kasse, der særlig kan komme i betragtning, nemlig arbejdsmændenes, betaler medlemmerne 33 pct., medens det offentlige betaler 67 pct. Dette er naturligvis officielle tal, der er opgivet af et ministerium for 1955-56, så det offentlige udgifter på dette område er altså meget store.

Dansk økonomi befinder sig som sagt i en bølgedal — vi ved ikke, hvor vi havner — og derfor synes jeg, tinget har pligt til at vise den yderste sparsommelighed i alle forhold, også når det gælder om at give små gaver forud for et valg.

Poul Sørensen: Som det fremgår af betænkningen, vil mit parti ikke kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Der har allerede af tidligere ærede ordførere været redegjort for, hvorledes vi nu for anden gang i vinter står over for en ekstraordinær ydelse, som først og fremmest skulle komme Arbejdsmændenes Arbejdsløsheds-kasse til hjælp.

Jeg kan i og for sig henvise til, hvad jeg tidligere har sagt. Det konservative parti har anlagt den betragtning, som vi stadig væk understreger, at vi ikke er ude efter at fratage arbejdsløsheds-kasserne tilskud fra det offentlige; det, vi er gået i brechen for, er en omlægning af arbejdsløsheds-kassernes indbyrdes forhold, således at der her kunne bygges en forstandig ordning op.

Jeg bliver nødt til at minde om det arbejde, der er udført i den kommission, der nu har arbejdet i lang tid, og som regeringen på mange måder dækker sig under. Man har tidligere understreget, at der ikke var tale om manglende lyst til at arbejde hos ledelsen; men det er i dag et halvt år siden, at regeringen indsatte en ny ledelse i dette kommissionsarbejde, som den sag, vi diskuterer, jo har relation til; og skønt arbejdet på adskillige områder var påbegyndt, udviser det halve år, der nu er forløbet, for mig at se et meget ringe resultat. Det kunne selvfølgelig have sin forklaring, hvis man stod over for store problemer, og hvis partierne havde anvist de hovedretningslinjer, man måtte anlægge på arbejdsløshedsforsikringsområdet.

Jeg beklager meget, at jeg ved denne lejlighed må gentage, hvad jeg tidligere har sagt: socialdemokratiets repræsentant i kommissionen har endnu ikke den dag i dag bidraget til at skabe mulighed for, at arbejdet virkelig kan fortsætte, ved at fremsætte de synspunkter, som socialdemokratiet har med henblik på omlægning af arbejdsløshedsforsikringen, skønt man fra den side har erkendt, at der skal ske en omlægning. Jeg kunne endda forstå det, hvis man i dag henviste til, at man ikke ønskede ændringer, men sidst, da vi drøftede sagen med den højtærede socialminister, erklærede han over for os alle, at han var ganske enig i den betragtning, at et nyt grundlag måtte skabes, helst så hurtigt som muligt. Med hensyn til bidraget fra socialdemokratisk side står vi altså i dag i nøjagtig samme situation, som vi gjorde dengang.